

РЕШЕНИЕ

№ 267

гр. Карлово, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Асима К. Вангелова-Петрова

при участието на секретаря Снежанка В. Данчева
като разгледа докладваното от Асима К. Вангелова-Петрова Гражданско дело
№ 20235320100343 по описа за 2023 година

Производството е по искове с правно основание чл. 128 от КТ и чл. 224
от КТ и чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът Т. В. П. твърди, че съгласно Трудов договор № 145 от
25.09.2019г., сключен с ответното дружество работел като охранител във
В.И.Р.Д. гр. Б., с месечно трудово възнаграждение от 441.97 лв. За месеците
ноември и декември 2022г., както и за месеците януари и февруари 2023г. не е
получавал месечното си трудово възнаграждение по 441.97 лв. всеки месец
или общо 1767.88 лв., както и полагащата му се отпуска и допълнителните
възнаграждения за трудов стаж в 47.73 лв. месечно. Мотивира правен интерес
да предявя настоящия иск.

МОЛИ съда, да постанови решение, с което да осъди ответното
дружество да му заплати сумата от 1767.88 лв., представляваща неизплатени
трудови възнаграждения за месеците ноември, декември 2022г. и месец
януари, февруари 2023г.; сумата от 190.92 лв. неизплатени допълнителни
възнаграждения за същите месеци; сумата от 810.00 лв., представляваща
неизплатена отпуска в размер от 38 дни, от които - 10 дни за 2020г. в размер
на 220.00лв., 10 дни за 2021г. в размер на 220.00лв., 5 дни за 2019г. в размер

на 110.00лв., 10 деня за 2022г. в размер на 220.00лв. и 3 дни за 2023г. в размер на 40.00 лв., видно със законната лихва, считано от деня на предявяване на иска до пълното и изплащане. Претендира за направените по делото разноски.

Ответникът „С. 52“ ЕООД гр. С., не взема становище по иска.

От събраните по делото доказателства съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори и се установява от представения трудов договор № 146 от 25.09.2023г., че страните са били в трудово правоотношение като ищецът е заемал длъжността охранител, с място на работа В.И.Р.Д. гр. Б., с месечно трудово възнаграждение в размер на 441.97 лева, при непълно работно време - за 4 часа и допълнително трудово възнаграждение за придобит стаж и професионален опит в размер на 47.73 лева.

Не се спори между страните и се установява от представената заповед, че трудовото правоотношение е било прекратено едностранно от ищеца на основание чл. 327, ал.1, т.2 от КТ (поради забавяне от работодателя на плащането на трудовото възнаграждение), считано от 23.02.2023г.

От заключението на неоспорената съдебно-счетоводна експертиза се установява, че за периода ноември 2022г. - 22.02.2023г., съгласно Трудов договор № 146/25.09.2019г., начислено брутно трудово възнаграждение в общ размер на 1860.87 лв. и сума за получаване в общ размер на 1444.00 лв. След приспадане на всички дължими осигурителни вноски, здравни осигуровки и ДОД (данък общ доход), дължимите сума са както следва:

- за месец ноември 2022г. БТВ в размер на 489.70 лв. и сума за получаване в размер на 380.00 лв.;

- за месец декември 2022г. - БТВ в размер на 489.70 лв. и сума за получаване в размер на 380.00 лв.;

- за месец януари 2023г. - БТВ в размер на 489.70 лв. и сума за получаване в размер на 380.00 лв.;

- за периода 01.02.2023 г. - 22.02.2023 г. - БТВ в размер на 391.77 лв. и сума за получаване в размер на 304.00 лв.

По отношение на обезщетението по чл. 224 от КТ, съгласно Заповед № 575/23.02.2023г. за 38 работни дни е в брутен размер на 886.12 лв. и сума за получаване 797.51 лв.

Въз основа на така установената и възприета фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от правна страна:

Съдът намира, че между страните е било налице трудово правоотношение. Ищецът е бил приет на работа в ответното дружество през процесния период. Предвид изложеното, настоящият спор се явява трудов и следва да бъде разглеждан като такъв, тъй като претендираните права произтичат от едно съществувало между страните трудово правоотношение.

Относно иска за незаплатени трудови възнаграждения.

Съгласно чл. 245, ал. 2 от КТ във връзка с чл. 128 от КТ - работодателят е длъжен да плаща на работника или служителя договореното възнаграждение за извършена работа в установените срокове. Съгласно член 245, ал.2 от КТ, разликата до пълният размер на трудовото възнаграждение остава изискуема и се заплаща с лихва, равна на основния лихвен процент за съответния период. Безспорно е установено по делото, че преди датата на подаване на исковата молба ответникът не е заплатил част от начислените трудови възнаграждение за процесния период до датата на прекратяване на трудовото правоотношение - 23.02.2023г. Същият не ангажира доказателства за плащането при негова доказателствена тежест, а точният размер на задължението се установява от неоспорената от страните съдебно-счетоводна експертиза. Поради това, исковите претенции за дължимо и неизплатено трудово възнаграждение на ищеца се явяват основателни до размера от 1444.00 лева и до този размер следва да бъдат уважени. За разликата над тази сума до пълния предявен размер от общо 1767.88 лева, исковите следва да се отхвърлят като неоснователни. Следва да се присъди законната лихва, считано от предявяване иска до окончателното плащане.

Относно иска с правно основание чл. 224, ал.1 от КТ.

Съгласно чл.224, ал.1 от КТ - при прекратяване на трудовото правоотношение работникът има право на парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж. Безспорно е по делото, че ответникът не е изплатил дължимото обезщетение за неползван платен годишен отпуск от 38 дни, като сам е посочил в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение броя на дните. Установи се по безспорен начин, че дължимата от ответника сума за неползван платен годишен отпуск в размер на 797.51 лева. Ето защо,

исковата претенция се явява основателни до размера, установен от вещото лице по допуснатата съдебна експертиза, а за разликата над тази сума до пълния предявен размер от общо 810.00 лева, искът следва да се отхвърли като неоснователен. Следва да се присъди законната лихва, считано от предявяване иска до окончателното плащане.

По отношение на разноските по делото:

Следва, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК да се осъди ответника да заплати на ищеца деловодни разноски съразмерно с уважената част от иска. Ищецът е доказал разноски в размер на 500.00 лева и съразмерно с уважената част от исквете му се следват разноски в размер на 434.76 лева.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, съдът следва да се осъди ответника да заплати, с оглед уважаване на предявените икове, държавна такса по сметка на КрлРС в размер на 57.76 лева по иска за неизплатени трудови възнаграждения, държавна такса в размер на 50.00 лева за иска по чл. 224, ал.1 от КТ, както и направените по делото разноски за възнаграждение на вещо лице в размер на 60.00 лева, заплатени от бюджета на съда.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 128 от КТ и чл. 86 от ЗЗД, „С. 52“ ЕООД с ЕИК ***** със седалище: гр. С., ул. *****, представлявано от управителя - Б.В.С. да заплати на Т. В. П. от гр. Б., ул. ***** с ЕГН ***** сумата от 1444.00 лева, представляваща дължими и незаплатени трудови възнаграждения за месеците ноември, декември 2022г. и месец януари, февруари 2023г., ВЕДНО със законната лихва, считано от предявяване на иска -22.02.2023г. до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за заплащане на неизплатени трудови възнаграждение разликата над 1444.00 лева до пълния претендиран размер от 1767.88 лева, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА, на основание чл. 224, ал.1 от КТ и чл. 86 от ЗЗД, „С. 52“ ЕООД с ЕИК ***** със седалище: гр. С., ул. *****, представлявано от управителя - Б.В.С. да заплати на Т. В. П. от гр. Б., ул. ***** с ЕГН ***** сумата 797.51 лева, представляваща обезщетение за неползван

платен годишен отпуск от 38 дни, ВЕДНО със законната лихва, считано от предявяване на иска - 22.02.2023 г. до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за заплащане на неизплатени трудови възнаграждение разликата над 797.51 лева до пълния претендиран размер от 810.00 лева, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК, „С. 52“ ЕООД с ЕИК ***** със седалище: гр. С., ул. *****, представлявано от управителя - Б.В.С. да заплати на Т. В. П. от гр. Б., ул. ***** с ЕГН ***** деловодни разноски в размер на 434.76 лева.

ОСЪЖДА „С. 52“ ЕООД с ЕИК ***** със седалище: гр. С., ул. *****, представлявано от управителя - Б.В.С. да заплати по в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на КрлРС държавна такса в общ размер на 107.76 лева, както и разноски за възнаграждение на вещо лице в размер на 60.00 лева.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдените трудови възнаграждения.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Окръжен съд Пловдив, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Сн.Д.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____